

- (e) w momencie wprowadzenia mniej korzystnej siatki płac statystyki państwowe wskazywały, że 70 % nowo zatrudnionych nauczycieli miało 25 lat lub mniej, i wykazano, że jest to typowa struktura wiekowa nowo zatrudnionych nauczycieli szkół publicznych w każdym roku oraz
- (f) nauczyciele szkół publicznych, którzy rozpoczęli pracę w 2011 r. lub później są w wyraźnie mniej korzystnej sytuacji finansowej niż ich koledzy zatrudnieni przed 2011 r.?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy wprowadzenie mniej korzystnej siatki płac można obiektywnie uzasadnić wymogiem osiągnięcia średnioterminowego i długoterminowego strukturalnego cięcia kosztów w administracji publicznej, biorąc pod uwagę ograniczenia budżetowe, z jakimi borykało się państwo stało lub konieczność utrzymywania dobrych stosunków między pracodawcą a już pełniącymi służbę urzędnikami?
- 3) Czy odpowiedź na pytanie drugie mogłaby być inna, gdyby państwo mogło osiągnąć porównywalne oszczędności, zmniejszając wynagrodzenia wszystkich nauczycieli w mniej drastyczny sposób niż obniżając wyłącznie wynagrodzenia nowo zatrudnionych nauczycieli?
- 4) Czy odpowiedzi na pytania drugie i trzecie mogłyby być inne, gdyby decyzja o nieobniżaniu siatki płac dla już zatrudnionych nauczycieli została podjęta zgodnie ze zbiorowym układem pracy zawartym przez Rząd jako pracodawcą a związkami zawodowymi reprezentującymi urzędników, w którym Rząd zobowiązał się nie obniżać dodatkowo wynagrodzenia już pełniącym służbę urzędnikom, którym już wcześniej obniżono wynagrodzenie, i w świetle konsekwencji dla stosunków między pracodawcą a pracownikami, jakie wynikałyby z nieprzestrzegania tego układu zbiorowego, biorąc pod uwagę, że nowa siatka płac wprowadzona w 2011 r. nie była częścią tego układu zbiorowego?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgia) w dniu 27 lutego 2018 r. – André Moens / Ryanair Ltd

(Sprawa C-159/18)

(2018/C 166/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: André Moens

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

[P]ytania prejudycjalne w przedmiocie wykładni art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (¹) [mają następujące brzmienie]:

- 1) czy okoliczność stanowiąca przedmiot niniejszego sporu, to jest wyciek paliwa na pas startowy, który doprowadził do zamknięcia tego pasa, jest objęta pojęciem „zdarzenia” w rozumieniu pkt 22 wyroku z dnia 22 grudnia 2008 r., Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), czy też pojęciem „nadzwyczajnej okoliczności” w rozumieniu motywu 14 wspomnianego rozporządzenia, tak jak jest ono interpretowane w wyroku z dnia 31 stycznia 2013 r., McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), lub też czy oba te pojęcia pokrywają się;

- 2) czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że zdarzenie takie jak to będące przedmiotem niniejszego sporu, to jest wyciek paliwa na pas startowy, który doprowadził do zamknięcia tego pasa, trzeba uznać za zdarzenie, które wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności przewoźnika lotniczego, w związku z czym nie może ono zostać zakwalifikowane jako „nadzwyczajna okoliczność”, która mogłaby zwolnić przewoźnika lotniczego z obowiązku zapłaty na rzecz pasażerów odszkodowania z tytułu dużego opóźnienia lotu obsługiwanego przez ten samolot;
- 3) jeżeli zdarzenie takie jak to będące przedmiotem niniejszego sporu, to jest wyciek paliwa na pas startowy, który doprowadził do zamknięcia tego pasa, należy uznać za „nadzwyczajną okoliczność”, to czy na tej podstawie trzeba wnioskować, że dla przewoźnika lotniczego chodzi tu o „nadzwyczajną okoliczność”, której nie można było uniknąć nawet przy podjęciu wszelkich racjonalnych środków?

(¹) Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 2 marca 2018 r. – Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed
Haroon, Nik Bibi Haroon / Minister for Justice and Equality**

(Sprawa C-169/18)

(2018/C 166/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) Z zastrzeżeniem możliwych powodów wskazanych w pytaniach drugim, trzecim i czwartym, czy państwo członkowskie narusza wynikający z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE (¹) (zwanej dalej „dyrektywą z 2004 r.”) obowiązek wydania wizy tak szybko, jak to jest możliwe, małżonkowi i członkom rodziny obywatela Unii korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania w danym państwie członkowskim lub zamierzającego korzystać z takich praw, w przypadku gdy opóźnienie w rozpatrzeniu takiego wniosku przekracza 12 miesięcy?
- 2) Bez uszczerbku dla pytania pierwszego, czy opóźnienia w rozpatrzeniu wniosku wizowego lub wydaniu decyzji w sprawie takiego wniosku zgodnie z art. 5 ust. 2 wynikające z konieczności zapewnienia, w szczególności w drodze sprawdzenia przeszłości, że wniosek nie opiera się na oszustwie lub nadużyciu praw, w tym że małżeństwo nie jest fikcyjne, na mocy art. 35 dyrektywy z 2004 r. lub na innej podstawie, są uzasadnione, a tym samym nie naruszają art. 5 ust. 2?
- 3) Bez uszczerbku dla pytania pierwszego, czy opóźnienia w rozpatrzeniu wniosku wizowego lub wydaniu decyzji w sprawie takiego wniosku zgodnie z art. 5 ust. 2 wynikające z konieczności gruntownego sprawdzenia przeszłości i przeprowadzenia gruntownej kontroli bezpieczeństwa w odniesieniu do osób pochodzących z niektórych państw trzecich ze względu na konkretne obawy dotyczące bezpieczeństwa w odniesieniu do osób przyjeżdżających z takich państw trzecich, na mocy art. 27 lub art. 35 dyrektywy z 2004 r. lub na innej podstawie, są uzasadnione, a tym samym nie naruszają art. 5 ust. 2?